

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL XXXX
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. XXXX

Î N C H E I E R E
Ședința publică din data de XXX

Președinte - XXXX
Judecător - XXXX
Judecător - XXXX
Grefier - XXXX

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de pârâta XXX, împotriva sentinței nr.XXX din data de XXX pronunțată de Tribunalul XXX- Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu reclamantul XXX

Cererea de recurs este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, în temeiul dispozițiilor art. 119 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 3243 din 22 decembrie 2022 a Consiliului Superior al Magistratură-Secția pentru judecatori, care învederează instanței aspectele de mai sus cu privire la prezența părților, obiectul litigiului și modul de îndeplinire a procedurii de citare, cauza se află la primul termen de judecată, în procedura de verificare și regularizare a cererii, sub incidența dispozițiilor art.200 din Codul de procedură civilă, intimatul-reclamant XXXX în numele membrilor de sindicat a formulat întâmpinare în temeiul prevederilor art.205 din Codul de procedură civilă, vizată și înregistrată sub nr. XXXX, părțile au solicitat judecata cauzei în lipsă, după care;

În prezentul dosar, Curtea constată că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și justiție în temeiul OUG nr. 62/2024 cu problema de drept ce vizează fondul cauzei.

C U R T E A

Prin cererea înregistrată la Tribunalul XXX- Secția a II a Civilă de contencios administrativ și fiscal sub nr. XXX reclamantul, XXX, în contradictoriu cu pârâta XXX prezenta acțiune, având ca obiect obligarea pârâtei, începând cu data de 26.04.2018 și în continuare, să calculeze și să plătească reclamanților membri de sindicat, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, diferența dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază convenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul XXX, precum și la nivelul maxim stabilit în celelalte instituții aflate în subordinea XXX, pentru aceeași funcție/grad/treaptă /gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. XXX, actualizate cu rata de inflație până la data plății efective; obligarea pârâtei la plata dobânzii legale penalizatoare prevăzută de art. 3 alin. 2 din OG nr. 13/2011 aplicată la suma solicitată, în conformitate cu art. 166 alin. 4 din Codul Muncii, de la data scadenței fiecărui drept salariat lunar până la momentul plății efective a sumelor convenite.

În motivare, se arată că reclamanții sunt funcționari publici în cadrul XXX și membri ai XXXX.

La data de 01.07.2017 a intrat în vigoare Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice care a abrogat Legea nr. 284/2010 și actele normative subsecvente.

La nivelul XXXX există majorări ale salariului de bază al angajaților ca urmare a pronunțării unor hotărâri judecătorești definitive în acest sens.

Astfel, cu titlu de exemplu, arată că prin Sentința civilă nr. XXX pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX, rămasă definitivă prin respingerea cererii de recurs, instanța a dispus: "Obligă pârâta XXXX să pună în aplicare dispozițiile prevăzute în nota din Anexa VII Cap. I lit. A oct, I din Legea nr. 153/2017 în sensul majorării salariului de bază al fiecărui membru al reclamantului cu procentul de 15% pentru complexitatea muncii, începând cu data de 01.07.2017". Această sentință a rămas definitivă prin Decizia Curții de Apel XXXX nr. XXXX.

Drept urmare, începând cu data de XXXX reclamantii din dosarul nr. XXXX, având calitatea de funcționari publici din cadrul XXXX, beneficiază de un salariu de bază majorat cu 15% pentru complexitatea muncii în baza Anexa VII Cap. I lit. A pct. I din Legea nr. 153/2017.

De asemenea, prin Decizia civilă nr. XXXX pronunțată de Curtea de Apel XXXX - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. XXXX, instanța a dispus "obligă pârâta să acorde reclamantilor majorarea salariului de bază de 15% pentru complexitatea muncii, pentru perioada XXX-XXX în condițiile stabilite de art. 38 afîn. (4) din Legea cadru nr. 153/2017, sumă ce se actualizează cu indicele de inflație, precum și plata dobânzii legale penalizatoare aferente de la data scadenței până la momentul plății efective a debitului restant".

Prin sentința nr. XXX din data de XXXX Tribunalul XXXX-Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a admis cererea de chemare în judecată formulată și precizată de reclamantul XXXX, în contradictoriu cu pârâta XXXX, a obligat pârâta să calculeze și să achite reclamantilor diferențele dintre salariile plătite acestora și salariile cuvenite, în perioada XXXX și până în prezent, prin raportare la nivelul maxim al salariului de bază stabilit în perioada de referință pentru ceilalți funcționari publici din cadrul XXXX și instituții aflate în subordinea XXXX (direcții generale regionale ale finanțelor publice) având aceeași funcție/grad/treaptă /gradație, inclusiv cu luarea în considerare a majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, sume ce vor fi actualizate cu rata inflației până la data plății, a obligat pârâta la plata dobânzii legale penalizatoare aferente diferențelor de drepturi salariale calculata de la data scadenței acestor drepturi și până la data plății efective.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta XXXX, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, prin care a solicitat admiterea acestuia, iar pe fondul cauzei respingerea acțiunii ca fiind nefondată.

Cu actul înregistrat sub nr. XXXX intimatul-reclamant XXXX, în numele membrilor de sindicat a formulat întâmpinare a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, ca neîntemeiată și menținerea ca fiind temeinică și legală sentința civilă nr. XXXX pronunțată de Tribunalul XXXX.

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată. ”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la „necesitatea, asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri

publice - care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României-republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea, dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp să au impiezeze asupra hunei funcționări a întregului sistem judiciar. "

Instanța apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului: „*completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac(...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată. "*

Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunile de drept care fac obiectul prezentei cauze.

II.Expunerea succintă a cauzei:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul XXXX, Secția a II a Civilă de contencios administrativ și fiscal sub nr. XXXX reclamantul XXXX, în contradictoriu cu pârâta XXXX, prezenta acțiune, având ca obiect obligarea pârâtei, începând cu data de XXXX și în continuare, să calculeze și să plătească reclamanților membri de sindicat, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, diferența dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază convenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul XXXX, al XXXX, precum și la nivelul maxim stabilit în celelalte instituții aflate în subordinea XXXX, pentru aceeași funcție/grad/treaptă /gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. XXXX, actualizate cu rata de inflație până la data plății efective; obligarea pârâtei la plata dobânzii legale penalizatoare prevăzută de art. 3 alin. 2 din OG nr. 13/2011 aplicată la suma solicitată, în conformitate cu art. 166 alin. 4 din Codul Muncii, de la data scadenței fiecărui drept salariat lunar până la momentul plății efective a sumelor convenite.

III.Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemelor de drept:
Părțile nu au prezentat un punct de vedere, lăsând la aprecierea instanței.

IV.Punctul de vedere al completului de judecată:

Instanța are în vedere dispozițiile art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea nr. 153/2017: „(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este

numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată. (4) în aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor: acestor instituții sau autorități publice subordonate. "

De asemenea, sunt avute în vedere principiile aplicabile sistemului de salarizare al personalului plătit din fonduri publice, prevăzute la art. 6 din Legea nr. 153/2017:

„ a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor j enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime”: și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare : egală; (...).”

Se impun a fi avute în vedere considerentele Curții Constituționale a României exprimate în cadrul Deciziei nr. XXXX, cât și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție exprimate în cadrul Deciziei nr. XXXX, în privința art. 31 din O.U.G. nr. 57/2015. Chiar dacă cele două decizii au fost pronunțate raportat la prevederile O.U.G. nr. 57/2015, mecanismul de determinare a nivelului la care se poate realiza egalizarea salariului între persoane care ocupă funcții similare, este aplicabil mutatis mutandis și în aplicarea Legii nr. 153/2017.

Din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. XXXX reiese că pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.³² În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 3¹ alin. (1)² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), "nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare", la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

Apoi, prin Decizia nr. XXXX, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că stabilirea nivelului maxim al salariului de bază /indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.

Față de acestea, instanța apreciază că și sub imperiul Legii 153/2017, egalizarea drepturilor salariale între persoanele care ocupă funcții similare, se poate realiza în cadrul instituțiilor sau autorităților publice, la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar.

Curtea constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr. 62/2024 privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât prezentul litigiu are ca obiect: obligarea părâtei, începând cu data de XXXX și în continuare, să calculeze și să plătească reclamanților membri de sindicat, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, diferența dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază convenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul XXXX, al XXXX, precum și la nivelul maxim stabilit în celelalte instituții aflate în subordinea XXXX,

pentru aceeași funcție/grad/treaptă /gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. XXXX, actualizate cu rata de inflație până la data plății efective; obligarea pârâtei la plata dobânzii legale penalizatoare prevăzută de art. 3 alin. 2 din OG nr. 13/2011 aplicată la suma solicitată, în conformitate cu art. 166 alin. 4 din Codul Muncii, de la data scadenței fiecărui drept salariat lunar până la momentul plății efective a sumelor cuvenite.

Față de cele expuse mai sus, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

1. "dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 și 4 din Legea nr. 153/2017 stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul XXXX se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul XXXX, XXXX, celelalte instituții aflate în subordinea XXXX, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, inclusiv cu luarea în considerare a sporului de complexitate a muncii de 15%."

În temeiul art. 2 alin. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E :**

În temeiul art.2 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casatie si Justitie pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept: „dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 si 4 din Legea nr. 153/2017 stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul XXXX se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul XXXX, XXXX, celelalte instituții aflate în subordinea XXXX, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, inclusiv cu luarea în considerare a sporului de complexitate a muncii de 15%."

Suspendă judecata prezentei cauze, având ca obiect soluționarea recursului formulat de pârâta XXXX, împotriva sentinței nr.XXXX din data de XXXX pronunțată de Tribunalul XXXX– Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu reclamantul XXXX, până la solutionarea sesizării de către Înalta Curte de Casatie si Justitie.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Pronunțată în sedință publică, azi, XXXX.

Președinte,
XXXX

Judecător,
XXXX

Judecător,
XXXX

Grefier,
XXXX

Operator de date cu caracter personal
Nr. notificare 3120/2006
Red. XXXX
Tehnored.XXXX/XXXX
5 ex./XXXX